

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Євр. 328 зач. 11, 9-10; 17-23; 32-40.

Браття, вірою Авраам перебував у обіцяній землі, як у чужій, живучи у наметах з Ісааком та Яковом, наслідниками, як і він, тієї самої обітниці, бо чекав міста з непохитними основами, якого будівничий і засновник – Бог. Вірою Авраам, поставлений на пробу, приніс у жертву Ісаака, і то приніс у жертву єдиного сина, він, що обітницю одержав, до якого було сказано: від Ісаака тобі народиться потомство; бо він розумів, що Бог може і з мертвих воскресити; тому й одержав назад яко прообраз. Вірою Ісаак благословив Якова та Ісава на майбутнє. Вірою Яків, перед смертю, благословив кожного з синів Йосифа і вклонився, спираючись на кінець палиці своєї. Вірою Йосиф, вмираючи, згадав про вихід синів Ізраїля і розпорядився про свої кості. Вірою батьки Мойсея, як він народився, три місяці його ховали, бо бачили вроду дитятка, і не злякалися перського наказу. І що ще скажу? Часу не вистане мені, як почну розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітницю осягнули, загородили пащі левам, вогненне полум'я гасили вістря меча уникали, ставали сильні, бувши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, зрікшись від них звільнитись, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші зазнали наруг і бичів, кайданів і в'язниці; їх каменували, різали пилою, брали на допити; вони вмирили смертю від меча, тинялися в овечих та козячих шкурах, злиденні, гноблені, покривджені; вони, яких світ був невартий, блукали по пустинях, по горах, по печерах та земних вертепах. І всі вони, дарма що мали добре свідчення віри, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли завершення.

Євангеліє від Мт. 1 зач. 1, 1-25.

Книга родоводу Ісуса Христа, сина Давида, сина Авраама. Авраам породив Ісаака, Ісаак породив Якова, Яків породив Юду і братів його. Юда породив Фареса та Зару від Тамари. Фарес породив Есрома, Есром породив Арама. Арам породив Амінадава, Амінадав породив Наасона, Наасон породив Салмона, Салмон породив Вооза від Рахави, Вооз породив Йоведа від Рути, Йовед породив Ессея, Ессеї породив царя Давида. Давид породив Соломона від жінки Урії, Соломон породив Ровоама, Ровоам породив Авію, Авія породив Асафа. Асаф породив Йосафата, Йосафат породив Йорама, Йорам породив Озію. Озія породив Йоатама, Йоатам породив Ахазя, Ахаз породив Єзекію, Єзекія породив Манасію, Манасія породив Амоса, Амос породив Йосію, Йосія породив Єхонію і братів його за вавилонського переселення. А після вавилонського переселення Єхонія породив Салатїїла, Салатїїл породив Зоровавела, Зоровавел породив Авіюда, Авіюд породив Еліякіма, Еліякім породив Азора, Азор породив Садока, Садок породив Ахима, Ахим породив Еліюда, Еліюд породив Єлеазара, Єлеазар породив Маттана, Маттан породив Якова, Яків породив Йосифа, чоловіка Марії, з якої народився Ісус, що зветься Христос.

Покоління же всіх було: від Авраама до Давида чотирнадцять, від Давида до вавилонського переселення чотирнадцять і від вавилонського переселення до Христа – покоління чотирнадцять.

Народження Ісуса Христа сталося так. Марія, його мати, була заручена з Йосифом; але перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона була вагітна від Святого Духа. Йосиф, її чоловік, бувши праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити. І от коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: – Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа. Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від гріхів їхніх. А сталося все це, щоб збулось Господнє слово, сказане пророком: Ось діва матиме в утробі й народить сина, і дасть йому ім'я Еммануїл, що значить: з нами Бог. Прокинувшись від сну, Йосиф зробив, як велів йому ангел Господній: прийняв свою жінку; і не пізнав її, аж поки не родила сина, і він дав йому ім'я Ісус.

«Коли ми вітаємо одне одного словами «Христос рождається» – це досвід Різдва не в минулому, а тут і тепер»

У час святкування Різдва вкотре і знову постає питання календаря: коли «правильніше» відзначити Святвечір і Різдво – 25 грудня чи 7 січня? Питання зрозуміле, хоча й свідчить про загальне нерозуміння сутності і Різдва, й інших свят у прив'язуванні до конкретних дат – причому як серед вірян, так і серед священнослужителів.

Дискусія щодо синхронізації церковних свят із астрономічним календарем існує давно, як і тема юліанського й григоріанського календарів – так званих «нового» й «старого» стилів літочислення. Корені цих розбіжностей і різночитань мають історичне, культурне і політичне підгрунття. Проте в літургійному аспекті підкреслюється інший, важливий для християн момент: ми не відзначаємо ці події – Різдво, Стрітіння, Хрещення чи Воскресіння, як події минулого, а щоразу переживаємо їх у своєму житті й новому досвіді, стаємо їх учасниками і причасниками їх благодаті.

«У християнстві немає жодної події, яка мала б лише вимір минулого: Христос, який є центром нашого життя, не має минулого чи майбутнього. Він – Той, хто є. – У Євангелії часто згадується саме ця характеристика Христа – *Ego eimi*, Я є: Я є Дорога, Істина і Життя; Я є Ворота; Я є Пастир добрий... Це дуже показова божественна характеристика і ще одне свідчення віри у Пресвяту Трійцю, у те, що Ісус є Сином Божим, і ця віра має дуже чітке підгрунття в Об'явленні. Христос є, був і буде повіки, тому Його народження, хрещення, воскресіння і вознесення – не події минулого, а те, що відбувається тут і повсякчас...»

В праці доктора літургійних наук о. Василя Рудейка, ці речі пояснюються з богословської точки зору і накладаються на повсякденне християнське життя як розуміння і практику. Також у цьому ключі тлумачиться і Божественна Літургія, як наша участь у Тайній Вечері, яку ми не повторюємо, а уприсутнюємо.

«Щоразу, коли ми святкуємо якусь подію, під час Богослужень звучать кондаки, де присутнє слово «днесь», що означає сьогодні, тут, зараз. «Діва днесь гряде, щоб невимовно родити...», «Діва десь предістотного родить...» – як співають при Різді чи «Явився еси десь вселеній і світло

твое знаменувалося на нас...» - як співають на Богоявлення. І це «днесь» підкреслює, що ми стаємо учасниками і свідками того, що відбувається тут і зараз, причасниками цього Тайнства. Христос таким чином відкриває нам ворота вічності. Оце «днесь» – вічне «сьогодні» у літургійному святкуванні. Коли ми вітаємо одне одного словами «Христос рождається» – це досвід Різдва не у минулому, а тут і тепер, для кожного з нас...»

Християнські свята з багатьох причин не мають жорсткої прив'язки до календаря, тому конкретні дати носять умовний характер, вони, як і багато іншого, є символічними. Є різні літургійні досвіди, молитва в різних традиціях є різною, але вона однакова посутньо, коли люди збираються разом і звертаються до Бога. Водночас слід підкреслити ще один момент – особливе значення неділі в християнському світі. І це, знову ж таки, не певна дата, а день воскресіння, «восьмий день» - символічне уприсутнення вічності, яку відкриває нам Воскресіння Христа. До речі, літургісти також вказують, що саме тому більшість свят, в тому числі і Різдво і Богоявлення, колись святкували саме в неділю – найбільш відповідний день для свята.

Точні дати більшості подій і свят християнського світу невідомі – ні Святе Письмо, ні апокрифи їх не подають. Церковна свідомість зберігає одне й незмінне – час належить Богові. Можливо власне тому момент прив'язки християнських свят до світлі є таким тісним – особливо це очевидно в контексті Різдва, коли мудреці йдуть за зіркою, щоб поклонитися Ісусу - «Сонцю Правди». Всі ці моменти пов'язані із розумінням Христа як сонця і світла, і Церква у всіх богослужіннях вживає цю символіку, щоб ще раз нагадати про Христа, який сам каже «Я є Світло світу»

о. Андрій Нагірняк

Любомир Гузар: поради на Різдво

Блаженніший Любомир Гузара відійшов до вічності, але його золоті поради залишаються з нами завжди.

Ісус Христос народився як людина, народився таким, як ми. Він свідомио і цілеспрямовано став таким, якими є ми, щоб нам показати, якими ми повинні бути.

Господь Бог не хоче, щоб ми терпіли, щоб ми несли неоправдані тягарі, щоб ми жили пригноблені. Ні, Він прийшов, щоби ми були собою, щоб ми були вповні такими, якими Він нас до життя покликав і якими хоче нас бачити у нашому щоденному житті, у наших ставленнях до інших людей.

Що нам потрібно? Щоби ми сповняли Божу заповідь: любити Бога, любити ближнього. Щоби ми розуміли, що то значить бути християнином. І щоби ми з вдячністю прийняли Божу любов.

Бог нас любить. Це від немовляти до гробу треба повторяти. Бог нас любить до такої міри, що прийшов до нас. Різдво — то не лише прикраси: ялинка, дарунки. Зміст Різдва: Бог нас любить, Він є з нами!

Нам бракує старання допомагати один одному. Чи не було б добре заохочувати

до того громадян?! Погляньте навколо себе: чи нема поряд людини, яка голодна? Якщо ви маєте хоча б маленьку владу, якщо ви — підприємець, вмієте щось організувати, ви можете допомогти.

Багато людей самі собі не можуть дати ради з різних причин. Але я не бачу такої ситуації, де люди не могли б знайти розв'язки, якби почали думати про ближніх.

Для нас дуже важливо, щоби ми, не дай Боже, не зневірилися в помочі Всевишнього. Треба й далі щиро молитися, сповняти Божу волю, як належить. Тоді ми все подолаємо і зможемо дивитися в справді краще майбутнє.

Перекоаний, що ми, християни, після доброї, здорової підготовки повинні святкувати Різдво разом. Але я свідомий того, що багато людей трактують це, власне, в такий, майже політичний спосіб. Тому я підкреслюю: треба пояснити, людей підготувати, щоб не мішали горох з капустою. Календар, дата святкування не має найменшої важливості. Важливо, як ми це будемо сприймати.

МАТЕРІАЛИ Взято з: DYVENSIVT.ORG

Розумій молитву

Святе Таїнство Миропомазання

1) Дар П'ятдесятіці

Як Пасхальне таїнство смерті й воскресіння Христа завершується Зісланням Святого Духа на апостолів, так наше новонародження у Христі запечатується даром Святого Духа. Миропомазання є «печаттю» того дару, який ми отримали у Хрещенні, щоб показати, що на кожного охрещеного сходять Святий Дух, як на апостолів у П'ятдесятницю. Помазання Святим Духом означає, що християнин народжується до нового життя в Христі і стає дитиною Отця, щоб брати

участь у Христовому царському, священному і пророчому служінні для спасіння світу. На цьому наголошено в молитві на освячення святого мира у Великий четвер: «Пошли, Господи, Твого Духа Пресвятого на це миро і вчини його помазанням царським, помазанням духовним, яким були помазані царі, архиереї й пророки, і всі їхні наслідники – єпископи й пресвітери і всі, що до нинішнього дня купіллю новонародження відроджені [...]. Вчини це миро Зшестям Святого Твого Духа».

Катехизм УГКЦ "Христос – Наша Пасха", 423

Розклад богослужінь

Понеділок 07.01 – Різдво Христове

05:00 – Утренняя, Архієрейська божественна літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня (спільна коляда)

Вівторок 08.01 – Собор Пресвятої Богородиці, свтмч. Євтимія

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня (спільна коляда)
18:30 – Божественна Літургія

Середа 09.01 – Св. Ап. первомученика архидиякона Стефана

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня (спільна коляда)
18:30 – Божественна Літургія

Четвер 10.01 – Свв. Мчч. 20000, спалених у Нікомидії

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня (спільна коляда)

П'ятниця 11.01 – Свв. младенців, за Христа вбитих у Вифлеємі. Прп. Маркелла, ігумена обителі Неусапаємих.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня, молитва за зцілення від недуг

Субота 12.01 – Субота по Різдві Св. Мчч. Анісії

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня та Утренняя

Неділя 13.01 - Неділя по Різдві. Пам'ять св. і праведних Йосифа Обручника, Давида царя і Якова, по плоті брата Господнього.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня з Литією, Утренняя

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарчук,
о. Андрій Гах, о. Василь Барна,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

ВАШОЮ ПОЖЕРТВОЮ
ЄДРПОУ 41467776
Р/Р 26002056213251
МФО 380269
«ПОЖЕРТВА НА СОБОР»

Анонси

7 січня – Різдво Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа

8 січня – Собор Пресвятої Богородиці

9 січня – Св. Ап. первомученика архидиякона Стефана

Акція «Різдвяна зірка» відбувається другий рік поспіль. Вона спонукає молодих людей в Різдвяний час звіщати радісну новину про народження Спасителя Світу і бути нею для тисячі потребуючих дітей. Діти, молодь та дорослі ходять від будинку до будинку з колядами, прославляють народження Христа, приносять мир в людські домівки і приймають пожертви на душпастирські та соціальні проекти на парафіях Київської архієпархії УГКЦ для дітей та молоді
Більше за тел: (096) 380 93 43 о.Віталій

Підсумок

Станом на **04.01.2019** року
Видано: **50 номерів** видання «Вісник Собору».
Було видруковано: **14 000 примірників**.
Витрати: **64 565 грн**
Видання цього вісника здійснюється завдяки щедрій пожертві Пана **Якова Б.** та інших жертводавців. Якщо Ви маєте можливість і бажання долучитися до цієї благодійної справи - звертайтеся до редакції "ВС"
Ласкаво просимо читачів молитись за усіх жертводавців "Вісника Собору".
Дякуємо за всіляку підтримку, яка надходить від Вас для добра Церкви! Хай Господь щедро винагородить Вашу доброту!

Душпастирі тижня

о. Ніканор Лоїк - (044) 569 41 54
о. Андрій Гах - (093) 153 41 05

КОНТАКТИ:

адміністратор ерм. Ніканор Лоїк,
вул. Микільсько-Слобідська, 5
(044) 569-41-54; (067) 653 07 31
CATHEDRAL.UGCC@GMAIL.COM
KYIVSOBOR.UGCC.ORG.UA

Тираж: 1500 прим.